

задор отставши да въ мѣрѣ атракции не ѿбъз-
възни българските и български национални
истории съѣхъ къ А. отставши въ българския
издателъ отъ он въ едини отъ всички по-
известни издаванія на българската

ВЪЗЛЮБЛЕНЬИЙШИ МИ ЕДИНОРОДЦЫ!

Желающи да принесѫ и азъ нѣкоѫъ ползъ на
мои-тѣ мили съотечественници, още преди три го-
дини преведохъ настоящѣ-тѣ Исторіѣ, за коѫъ-то
и обявленіе още тогава издадохъ, въ кое-то ся
обѣщахъ, че щѫъ скоро да ѵѣ напечятамъ; но при
всичко-то мое желаніе и стараніе, отъ еднѣ странѣ
да видѣ и самъ свой-тѣ трудъ на свѣтъ, а отъ дру-
гѣ, да испълнѣ желаніе-то на спомоществователи-
тѣ, обстоятелства-та не ми дозволиха до днесъ да
їж напечятамъ. Най-главно-то обстоятелство, кое-то
мя задръжаваше отъ печтаніе-то, то е, ѩо твърдѣ
малко спомоществователи събрахъ. Но при всичко
това, сега ся рѣшихъ да ѵѣ напечятамъ, съ надеж-
дѣ, че щѫть г. г. учители-тѣ, кои-то сѫ посвятили
себѣ на това свято званіе, а лишавать ся отъ пе-
чтаны за преподаванье историческа книги, да ѵѣ
въведѣтъ въ наши-тѣ народни училища. —

Понеже е съчинитель-тѣ на настоящѣ-тѣ Исто-
ріѣ г. Берть изчислилъ всички-тѣ начини, за кои-то
се придръжавать историци-тѣ при съставлянѣ-то
на свои-тѣ историческа съчиненія: то азъ поставлямъ
напредъ и негово-то предисловіе цѣло, за по-добро-
обясненіе на Исторіѣ-тѣ.

Не могѫ да пропуснѫ, да не кажѫ още, че
тая Исторія е поредъ многоразлични исторіи, кои-то
се тамъ всякоѫъ годинѣ издаватъ, първый пѫть въ
1855. годинѣ напечтана; въ сѫщѣ-тѣ годинѣ е вто-
рый пѫть препечтана, а въ 1856. годинѣ третий
пѫть препечтана! И така отъ първи-тѣ двѣ изда-
нія, какво-то що казватъ самъ съчинитель-тѣ и,
г. Берть, въ предисловіе-то отъ трето-то изданіе,
распродадъ е 13.000 книги! Дай Боже! да ся събу-
дятъ и наши-тѣ съотечественници отъ дѣлбокия